

Sygn. akt VI GC 43/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S. & W. Sp.j. w Wyrach

przeciwko: (...) S.A. w W.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) S. & W. Sp.j. w Wyrach kwotę 420,05 zł (czterysta dwadzieścia złotych pięć groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 24 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 167 zł (sto sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 43/16/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 stycznia 2016 roku (data prezentaty Sądu) powódka A. W. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 420,05 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 listopada 2015 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że wskutek zdarzenia z dnia 13 marca 2015 r., uległ uszkodzeniu samochód marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność Z. B. i A. S.. Powódka wskazała, że ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej nie jest pozwana jednakże poszkodowany zgłosił pozwanej szkodę w ramach bezpośredniej likwidacji szkody. Poszkodowani zostali poinformowani, że pozwana wypłaci stosowne odszkodowanie, a sama będzie dochodzić swoich wobec ubezpieczyciela sprawy – w drodze regresu. W związku zaistniałym zdarzeniem poszkodowany na czas likwidacji szkody wynajął od powódki auto zastępcze O. (...). Przedmiotowy pojazd był wynajmowany przez poszkodowanego od dnia 13 marca 2015 r. do dnia 23 marca 2015 r. Z tytułu najmu samochodu zastępczego, powodowa spółka wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 650,05 zł brutto. Powódka dodała również, że poszkodowani przelali na jej rzecz wierzytelność przysługującą im od pozwanej z tytułu zwrotu kosztów wynajmu tegoż pojazdu, na podstawie umowy cesji wierzytelności. Powódka wskazała, że pozwana wydała decyzję o wypłacie odszkodowania w wysokości 1 230,00 zł, z uwagi na korektę stawki dobowej do kwoty 100,00 zł netto. Powódka odwołała się od decyzji pozwanej. Pozwana po analizie odwołania nie zmieniła swojego stanowiska.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych,

W uzasadnieniu pozwana w pierwszej kolejności pozwana podniosła zarzut braku legitymacji procesowej biernej. Pozwana zaprzeczyła jakoby zawarła ze sprawcą szkody umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Wyjaśniła, że dokonywała jedynie bezpośredniej likwidacji szkody od ubezpieczyciela sprawcy szkody, którym jest (...) S.A. z siedzibą w W. i wyłącznie ten podmiot jest legitymowanym biernie do występowania w procesie. Pozwana wskazała, że przyjmując zgłoszenie szkody i likwidując szkodę w niespornej części nabył od poszkodowanych wierzytelność odszkodowawczą do wysokości wypłaconych im odszkodowania i zaspokojenia tej wierzytelności dochodzi od (...) S.A. z siedzibą w W..

Pozwana podtrzymała swoje stanowisko w zakresie uzasadnionej stawki za dobę najmu pojazdu zastępczego. Pozwana podniosła, że stawki wynajmu pojazdu zastępczego nie powinny przekraczać stawek stosowanych na rynku lokalnym. Pozwana wskazała również, iż za celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty wynajmu pojazdu zastępczego można uznać koszty naliczone wg. średniej stawki stosowanej na rynku lokalnym. Zdaniem pozwanej stawka przyjęta przez powódkę była zawyżona i nie odpowiadała stawkom rynkowym. Pozwana zakwestionowała, także cenniki przedstawione przez powódkę oraz okres najmu pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 13 marca 2015 roku samochód osobowy marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność Z. B. i A. S. uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej. Ubezpieczycielem odpowiedzialność cywilnej była (...) S.A. z siedzibą w W.. Poszkodowani w kolizji zgłosili roszczenie odszkodowawcze do pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w ramach Bezpośredniej Likwidacji S. (jako swojego ubezpieczyciela) – okoliczność bezsporna.

Poszkodowany Z. B. na czas naprawy rzeczowego samochodu, wynajął od strony powodowej samochód zastępczy marki O. (...), tj. w okresie od dnia 13 marca 2015 r. do dnia 23 marca 2015 r. Powódka z tego tytułu wystawiła poszkodowanemu Z. B. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 650,05 zł netto (134,15 zł netto x 10 dni).

Dowód: umowa najmu pojazdu zastępczego (k.16-21), oświadczenie (k.22,23,24,25), faktura VAT (k.26).

W dniu 14 maja 2015 roku, powódka Stan (...) –S S. & W. Sp. j. z siedzibą w Wyrach w drodze umowy przelewu wierzytelności nabyła od poszkodowanych Z. B. i A. S. wierzytelność w postaci odszkodowania za najem pojazdu zastępczego. Pismem z dnia 14 maja 2015 r. powódka zawiadomiła pozwaną o dokonanej cesji wierzytelności oraz przelała pozwanej komplet dokumentów niezbędnych do zgłoszenia oraz wypłaty kwoty należnej z tytułu zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. działając w ramach Bezpośredniej Likwidacji S., w dniu 25 czerwca 2015 r. wydała decyzję o wypłacie odszkodowania w kwocie 1 230,00 zł brutto (10 dni x 123,00 zł brutto). Powódka odwołała się od przedmiotowej decyzji pozwanej. Pozwana podtrzymała swoje stanowisko.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności (k. 27-29), informacja o cesji wierzytelności (k.30), faktura VAT (k.26), decyzja (k. 31), odwołanie od decyzji (32-33), decyzja w sprawie odwołania (k.34), zeznania przedstawiciela powódki A. W. (k.88).

Dobowa stawka za wynajęcie pojazdu zastępczego O. (...) należącego do klasy B tj. 134,15 zł netto przyjęta przez powódkę nie odbiegała od średnich stawek obowiązujących na rynku lokalnym. Pozwana w innych sprawach w których była likwidatorem uznawała zbliżone stawki za dobę najmu pojazdu zastępczego klasy B do stawki przyjętej przez powódkę.

Dowód: wydruk cenników (k.35-40, 63-66verte), umowy najmu z fakturami i decyzjami pozwanej o wypłacie podobnych stawek w innych sprawach (k.41-55), zeznania przedstawiciela powódki A. W. (k.88).

Uzasadniony czas związany z naprawą uszkodzonego pojazdu poszkodowanych wyniósł 10 dni, a tym samym okres czasu uzasadniający czas wynajmu samochodu zastępczego wyniósł również 10 dni. Pozwana uznała 10 dni najmu pojazdu zastępczego przy stawce 123,00 zł brutto.

Dowód: faktura VAT (k.26), decyzja (k. 31), odwołanie od decyzji (32-33), decyzja w sprawie odwołania (k.34).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja pomimo iż pochodziła z różnych źródeł przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Sąd poczynił również ustalenia faktycznie w oparciu o zeznania przedstawiciela strony powodowej A. W. (k.88) złożone na rozprawie w dniu 8 września 2016 r. uznając je w całości za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez (...) (...) – S.S. & W. Sp.j. z siedzibą w Wyrach przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą.

Zgodnie natomiast z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń

W przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem sporu, że doszło do samego zdarzenia. Spornym pomiędzy stronami natomiast okazała się legitymacja procesowa bierna pozwanej, wysokość stawki dobowej za najem pojazdu zastępczego oraz uzasadniony okres wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanych.

W pierwszej kolejności, ustosunkowując się do zarzutu braku legitymacji biernej strony pozwanej wskazać należy, iż strona pozwana posiadała legitymację bierną w postępowaniu o naprawienie przedmiotowej szkody, ponieważ przystąpiła do naprawienia tej szkody w ramach tzw. bezpośredniej likwidacji szkód, w oparciu o (wówczas obowiązujący) przepis art. 3 ust. 7 ustawy z dnia 22.05.2003r. o działalności ubezpieczeniowej (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 1206 z późn. zm.) oraz w oparciu o umowę zawartą z poszkodowanymi (nie kwestionowane). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powódce odszkodowanie (stanowiące koszt najmu pojazdu zastępczego) w kwocie 1 230,00 zł brutto, a następnie jak wynika z odpowiedzi na pozew wystąpiła lub zamierza wystąpić do zakładu ubezpieczeń właściwego dla pojazdu, którego kierowca jest sprawcą szkody, o refundację wypłaconego świadczenia pieniężnego.

Należy wskazać, że z art. 3 ust. 7 w związku z ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (j.t. Dz. U. z 2015 roku, poz. 1206 z późn. zm.) wynika, że czynności podejmowane przez zakład ubezpieczeniowy takie między innymi jak ocena ryzyka w ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych oraz w umowach gwarancji ubezpieczeniowych oraz wypłacanie odszkodowań i innych świadczeń należnych z tytułu umów, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 1a ustawy uważa się za czynności ubezpieczeniowe także wtedy, gdy ich wykonywania podejmuje się zakład ubezpieczeń na wniosek innego zakładu ubezpieczeń, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego,

Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych lub uprawnionego z tytułu umów, o których mowa w ust. 3 pkt 1, także gdy umowy te zawarte są z innym zakładem ubezpieczeń.

Zdaniem Sądu pozwany, który dokonywał likwidacji przedmiotowej szkody na podstawie odrębnej umowy, kwestionując swoją legitymację bierną w tym zakresie powinien był wykazać, że umowa ta nie dotyczyła kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwana tego nie wykazała.

Dalej należy także wskazać, że przepis art. 3 ust. 7 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej stanowi bowiem, że czynności, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 5, a więc wypłacanie odszkodowań i innych świadczeń należnych z tytułu umów, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 1a, czyli umów ubezpieczenia, umów gwarancji ubezpieczeniowych i umów reasekuracji, a także prowadzenie postępowań regresowych oraz postępowań windykacyjnych związanych z wykonywaniem umów ubezpieczenia i umów gwarancji ubezpieczeniowych, umów reasekuracji w zakresie cedowania ryzyka z umów ubezpieczenia i umów gwarancji ubezpieczeniowych, oraz czynności o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, a więc ustalanie przyczyn i okoliczności zdarzeń losowych, ustalanie wysokości szkód oraz rozmiaru odszkodowań i innych świadczeń należnych uprawnionym z umów ubezpieczenia lub umów gwarancji ubezpieczeniowych, uważa się za czynności ubezpieczeniowe także wtedy, gdy ich wykonywanie podejmuje się zakład ubezpieczeń na wniosek innego zakładu ubezpieczeń, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych lub uprawnionego z tytułu umów, o których mowa w ust. 3 pkt 1, a więc umów ubezpieczenia i umów gwarancji ubezpieczeniowych, także gdy umowy te zawarte są z innym zakładem ubezpieczeń.

Należy wyjaśnić, że Bezpośrednia Likwidacja S. polega na tym, że uczestnik kolizji nie musi likwidować szkody rzeczowej u ubezpieczyciela sprawcy szkody, ale może zlikwidować tę szkodę z obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej u swojego ubezpieczyciela. Należy podkreślić, iż jest to usługa oferowana przez pozwaną spółkę w celu poprawy jakości usług dla swoich klientów. Pozwana prowadziła postępowanie likwidacyjne i na zasadzie regresu będzie mogła dochodzić zwrotu od ubezpieczyciela sprawcy szkody.

Zatem mając powyższe na uwadze zarzut co do braku legitymacji biernej w żaden sposób nie mógł się ostać.

Sąd również nie mógł zgodzić się z zarzutem pozwanej, co do kwestionowania wysokości stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego. Z dokumentów zgromadzonych w sprawie w sposób oczywisty wynika, iż przyjęta przez powódkę stawka za wynajęcie pojazdu zastępczego (O. (...)) należącego do klasy B) tj. 134,15 zł netto odpowiadała stawkom stosowanym na rynku lokalnym właściwym dla miejsca zamieszkania strony poszkodowanej. Potwierdzają to liczne cenniki wynajmu dołączone jako dowody w sprawie.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniami pozwanej jakoby cenniki ze stron internetowych wypożyczalni świadczących usługi wynajmu pojazdów zastępczych nie mogły stanowić dowodu w sprawie. W ocenie Sąd dla wykazania stawek wynajmu pojazdów zastępczych funkcjonujących na rynku wystarczający jest bowiem fakt istnienia takich ofert, a skoro takowe funkcjonują na rynku, to oznacza, że potencjalni nabywcy są skłonni uiszczać ceny w takiej wysokości za najem pojazdu. Należy zauważyć również, że pozwana także przedstawiła wydruki cenników internetowych.

Podkreślenia wymaga także fakt, iż pozwana w innych sprawach za wynajęcie pojazdu zastępczego klasy B akceptowała stawki zbliżone do stawki przyjętej przez powódkę.

Zatem w ocenie Sądu dokonana przez pozwaną korekta nie znajduje odzwierciedlenia w zasadzie pełnego odszkodowania. Należy również wyjaśnić, iż przyjęcie cen przeciętnych dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, niezależnie od samej metody ich wyliczenia, która może być zróżnicowana, nie kompensowałyby poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte u danego przedsiębiorcy (którego przedmiotem działalności gospodarczej jest wynajem pojazdów) byłyby wyższe od przeciętnych. Nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 kwietnia 2002 r. (sygn. akt. I CKN 1466/99) stwierdził, iż poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania podmiotów, które oferują swoje usługi w tymże zakresie najtaniej. Tym samym przyjęcie przez pozwaną tezy jakoby stawka 100,00 zł netto za najem pojazdu klasy B była w powyższej sprawie uzasadniona w żaden sposób nie mogła się ostać zważywszy na fakt, że zastosowana przez powódkę stawka jak najbardziej mieściła się w granicach

stawek średnich stosowanych przez podmioty wynajmujące pojazdy zastępcze w tej klasie tj. klasie B na rynku lokalnym (woj. (...)).

Należy zauważyć, że z art. 6 k.c. płynie wniosek, że prawa podmiotowe mogą być skutecznie dochodzone o tyle, o ile strona jest w stanie przekonać sąd co do faktów, z których wyprowadza korzystne dla siebie twierdzenia. W ocenie Sądu pozwana nie sprostала dyspozycji przywołanego art. 6 k.c. W żaden sposób nie wykazała, że stawka w wysokości 134,15 netto za dobę najmu pojazdu zastępczego O. (...) (klasa B) była stawką wygórowaną.

Pozwana kwestionując stawkę przyjętą przez powódkę mogła również w tym zakresie zawnieioskować o dowód z opinii biegłego, czego jednak nie uczyniła.

Niezrozumiałym natomiast dla Sądu jest kwestionowanie przez pozwaną uzasadnionego okresu najmu samochodu zastępczego przez poszkodowanych, tj. 10 dni. Jak wynika z materiału zgromadzonego w sprawie sama pozwana w całości uznała okres najmu dochodzony przez powódkę w toku postępowania likwidacyjnego. Powyższe wynika z decyzji pozwanej wydanej w dniu 23 listopada 2015 r.

Biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powódkę roszczenie za zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądzone od pozwanej na rzecz powódki kwotę 420,05 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Jako termin początkowy naliczania odsetek Sąd przyjął dzień następnny, tj. 24.11.2015 r. po dacie wydania przez pozwaną decyzji o odmowie wypłaty odszkodowania.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 30,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 120,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §6 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych(Dz.U. z 2015 roku, poz. 1804), co daje łączną kwotę 167,00 zł.

Należy bowiem mieć na uwadze, że rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1804), zgodnie z jego § 23 weszło w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku.

Sprawa niniejsza została wszczęta złożeniem pozwu w dniu 21 stycznia 2016 r., a więc w czasie gdy obowiązywało już nowe rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, tj. z dnia 5 listopada 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1804)

SSR Jolanta Brzęk